

*prima: His Excellency Antonio Guterres
760 United Nations Plaza
Manhattan, New York City
USA*

nedjelja, 19. III. 2017.

Poštovani Glavni tajniče UN-a!

Zovem se Jozo i pišem Vam u ime nas iz Lilliputa – otočne državice u srcu Indijskog oceana, koja je toliko sićušna da ćete ju i povećalom teško naći na kugli zemaljskoj. Možda se mene i mojih zemljaka sjećate iz filma o Gulliverovim putovanjima, ili iz bajkovita romana koji Vam je učiteljica jednom davno, tijekom djetinjstva ponudila na čitanje. Od tada se nismo previše promijenili: i dalje smo zajednica malenih, neiskvarenih bića koja uporno odbijaju odrasti te tako postati ratoborni, podmukli i osvetoljubivi.

Razlog zbog kojeg Vam se obraćam je taj što naša mikro-civilizacija „usred ničega“ doživljava procvat, dok Vašoj prijeti – kolaps, unatoč materijalnom izobilju. U našoj savršeno skladnoj zajednici caruju spokoj i zadovoljstvo, uživamo u očuvanom okolišu, odmaramo oči pod vedrom kapom nebeskom, a morsko plavetnilo nas danomice obilato daruje ukusnom i zdravom hranom. Umjesto modernog, ali beskorisnog hi-tech surfanja internetom, ovdje svi radije iskoristimo svaki slobodan trenutak kako bismo uzjahali na zaigrani, uzburkani morski val na kojem odsurfamo pučinom u zalazak sunca. Ipak, ne želeći informativnu izolaciju od ostatka svijeta, tek tijekom bonace pokušamo ići ukorak s vremenom u kojem živimo te otvorimo medijski prozor u svijet, a kad tamo – grdno razočaranje negativnostima koje nas otud zapljusnu!

Zbog toga su mojim sumještanima sva sredstva priopćavanja – nužno zlo, jer naslovne stranice iz ostatka svijeta redovito su posvećene sveopćem nerazumijevanju, nasilju i bahatom prepucavanju. Teško nam se suočiti s činjenicom da je međunarodno povezivanje mostovima druženja i suživota ustuknulo – pred gradnjom zidova među prvim susjedima. Mališani poput nas rado bi skupa potražili put ka sretnijem sutra, no nevoljko promatramo kako ih odrasli u tome grubo sprječavaju – podižući bodljikave ograde. Umjesto da se na razmeđu naroda strpljivo njeguje i zalijeva cvijeće ljubavi – posvuda se siju nepregledna minska polja koja nikad neće uroditi plodom. Dok kroz središnje televizijske dnevnik iz prikrajka zabrinuto pratimo dokle seže ljudska glupost, bojazan za budućnost čovječanstva sve češće tišti naša malena srca. Poučeni vlastitim zabludama iz prošlosti, o kojima Vas je lik Gullivera sa stranica lektire davno izvijestio, danas smo sigurni da udruženim snagama možemo nadvladati sve netrpeljivosti ovoga svijeta. Uvjereni smo da se poprište svih nedaća civilizacije skriva u medijskom senzacionalizmu, koji nam kroz svoje udarne vijesti nudi krive uzore i huškačku politiku – s katastrofalnim posljedicama.

*Uvaženi gospodine, ovo pismo smatrajte iskrenom zamolbom minijaturnih državljana otočića s kraja svijeta da nas privijete u okrilje Ujedinjenih naroda. Naša je domovina mala površinom, ali velika srcem – u kojem klija žarka želja da posvuda zavlada mir i blagostanje. Ma koji Lilliputanac u Vašim redovima svojim bi djelovanjem i savjetima donio veliko osvježanje u cjelokupan medijski prostor, s ciljem da među svim narodima svijeta zavlada sloga. **Najvažnija moja ideja s mjesta Vašeg savjetnika bila bi da se u središnjim dnevnicima državnih medijskih kuća izričito zabrani propaganda agresivnih ratnih vođa.** Takve bi naša cijenjena organizacija udarila tamo gdje ih najviše boli – po novčaniku, u kojem leži sav smisao njihova pogubnog djelovanja. Za medije koji pristranim izvještavanjem nastoje zavaditi narode i zagorčavati njihove živote, novčane kazne bi bile drakonske. Ovaj moj dobronamjeran savjet odnosi se i na sankcije novinarskim kućama koje na bilo koji način opravdavaju teror velikih prema malima, odraslih prema djeci, na koje smo svi osobito osjetljivi.*

Pitate se kamo bih usmjerio sredstva prikupljena novčanim kažnjavanjem medijskih galamdžija, koji bi sve učinili za što veću gledanost i zaradu?! Na svu sreću, oduvijek postoje pacifistički nastrojeni novinari koji isticanjem pozitivnih primjera nastoje dokazati da za ovaj svijet još ima nade. E, pa takvi medijski djelatnici zaslužuju moralnu i materijalnu potporu UN-a radi promicanja uzornih postupaka i osoba zbog kojih se ponosimo što smo ljudskoga roda. Oni su istinska sedma sila koja u svaku obitelj, putem njihova prozora u svijet, može donijeti više suosjećajnosti, suradnje i pozitivnog razmišljanja.

*Vaša ekselencijo, mi Lilliputanci držimo da svatko zaslužuje svoje mjesto pod suncem, te da nitko od sedam milijardi istovrijednih bića nema prava ugnjetavati slabijeg od sebe. **Koliko god mi bili maleni, toliko smo i sigurni da uz ovakav plan ujedinjenog medijskog djelovanja svih naroda možemo postići trijumf dobra nad zlim – na globalnoj razini.** Ukoliko i Vi želite biti dijelom planeta sretnih, zadovoljnih i nasmijanih žitelja, najljubaznije Vas molimo da nas počastite pristupnicom za članstvo u Ujedinjenim narodima. Mi smo svima kadri pokazati da – kad se dobre vijesti množe, sve se može, sve se može! U iščekivanju Vašeg potvrdnog odgovora, pozdravlja Vas moja malenkost...*

**Jozo Lilliputanac
Mildendo 1726.
Lilliput**